

Mašinsko učenje - metoda najstrmijeg spusta, generalizacija i regularizacija

Tatjana Jakšić Krüger

tatjana@turing.mi.sanu.ac.rs

- Linearni model i estimatori.
- Metoda maksimalne verodostojnosti.
- Uvod u metodu najstrmijeg spusta.

Cilj za danas

- Nastavak za metodu najstrmijeg spusta.
- Izbor modela i generalizacija.
- Regularizacija.

Osnovna terminologija

□ Notacija:

x ulaz, svojstvo (*eng* feature, atribut).

y izlaz, ciljna promenljiva.

n broj atributa/svojstava.

m broj primera/instanci.

$(x^{(i)}, y^{(i)})$ i -ti primer iz skupa za obučavanje.

$\{x^{(i)}, y^{(i)}\}_{i=1}^m$ skup za obučavanje (trening skup).

$h(x) = y$ hipoteza (model).

$\epsilon_i | e_i$ pravi|empirijski reziduali.

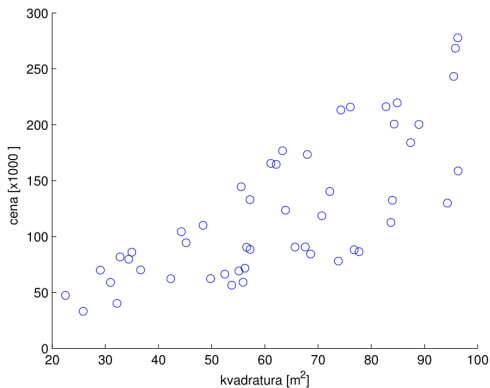
□ Ulaz može biti:

□ vektor $\vec{x} = \mathbf{x} = [x_1 \ x_2 \ \dots \ x_n]^T$.

□ matrica dimenzije $m \times n$.

$$X = \begin{bmatrix} x_{11} & x_{12} & \dots & x_{1n} \\ x_{21} & x_{22} & \dots & x_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ x_{m1} & x_{m2} & \dots & x_{mn} \end{bmatrix}$$

Problem predviđanja - model regresije

Zadatak: predvidi cenu na osnovu date kvadrature.

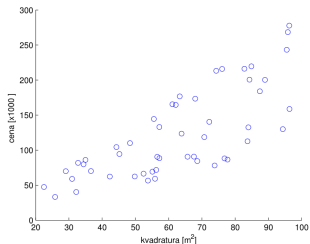
Izvor grafika:

http://automatika.etf.bg.ac.rs/images/FAJLOVI_srpski/predmeti/master_studije/MU/01%20Linearna%20regresija.pdf

Hipoteza u $\mathbb{R}^2$

- Ulazna promenljiva x je skalarna veličina.
- Ciljna promenljiva y je skalarna veličina.
- Parametri linearnog modela su θ_0 (odsečak na y -osi) i θ_1 (koeficijent pravca).
- Funkcija hipoteze (model) našeg predviđanja je oblika:

$$h(x) = \theta_0 + \theta_1 x.$$

Zadatak: predvidi cenu na osnovu date kvadrature.

Hipoteza u $\mathbb{R}^3$

- Ulazne promenljive x_1 i x_2 definišu vektor:

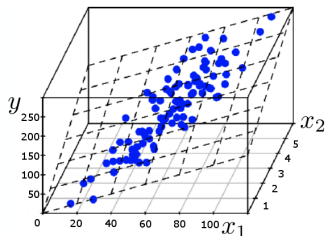
$$\mathbf{x} = [x_0 \ x_1 \ x_2]^T, \quad x_0 = 1$$

- Ciljna promenljiva y je skalarna veličina.
- Parametri linearnog modela su $\theta_0, \theta_1, \theta_2$.
- Hipoteza (model) našeg predviđanja je:

$$\begin{aligned} h(\mathbf{x}; \boldsymbol{\theta}, \theta_0) &= \theta_0 + \theta_1 x_1 + \theta_2 x_2 \\ &= \sum_{i=0}^3 \theta_i x_i, \end{aligned}$$

pri čemu parametri modela čine vektor

$$\boldsymbol{\theta} = [\theta_0 \ \theta_1 \ \theta_2]^T.$$

Zadatak: predvidi cenu na osnovu kvadrature (x_1) i broja spavaćih soba (x_2).

Postavka problema u $\mathbb{R}^{n+1}$

- Vektor svojstava je:

$$\mathbf{x} = [x_0 \ x_1 \ x_2 \ \dots \ x_n]^T, \quad x_0 = 1.$$

- Vektor parametara je:

$$\boldsymbol{\theta} = [\theta_0 \ \theta_1 \ \theta_2 \ \dots \ \theta_n]^T.$$

- Usvajamo linearnu hipotezu:

$$\begin{aligned} h(\mathbf{x}; \boldsymbol{\theta}, \theta_0) &= h_{\boldsymbol{\theta}}(\mathbf{x}) = \theta_0 + \theta_1 x_1 + \dots + \theta_n x_n. \\ &= \boldsymbol{\theta}^T \mathbf{x}. \end{aligned}$$

- Kako biramo $\boldsymbol{\theta}$?

$$h_{\boldsymbol{\theta}}(\mathbf{x}) \approx y,$$

tj. takvo da je rizik najmanji:

$$\min_{\boldsymbol{\theta}} \frac{1}{2} \sum_{i=1}^m (h_{\boldsymbol{\theta}}(\mathbf{x}^{(i)}) - y^{(i)})^2 = \min_{\boldsymbol{\theta}} J(\boldsymbol{\theta}).$$

- 1 Metoda najstrmijeg spusta (*eng.* gradient descent).
- 2 "Šaržni" gradijentni spust (*eng.* batch gradient descent).
- 3 Stohastički gradijentni spust.
- 4 Lokalno ponderisana linearna regresija.
- 5 Njutnova metoda.

Parcijalni izvod u $\mathbb{R}^2$

- Neka je $f = f(x, y)$.
- Parcijalni izvod po x u nekoj tački (x_0, y_0) :

$$\frac{\partial f(x_0, y_0)}{\partial x} = \lim_{l \rightarrow 0} \frac{f(x_0 + l, y_0) - f(x_0, y_0)}{l} = \partial_x f(x_0, y_0)$$

- Parcijalni izvod po y u nekoj tački (x_0, y_0) :

$$\frac{\partial f(x_0, y_0)}{\partial y} = \lim_{l \rightarrow 0} \frac{f(x_0, y_0 + l) - f(x_0, y_0)}{l} = \partial_y f(x_0, y_0)$$

- Ukoliko $\partial_x f(x_0, y_0)$ postoji, funkcija f je diferencijabilna po x u tački (x_0, y_0) .

Parijalni izvod i gradijent u $\mathbb{R}^d$

- Neka je $f : \mathbb{R}^d \rightarrow \mathbb{R}$.
- Neka je f definisana i diferencijabilna u okolini U_a tačke $\vec{a} = (a_1, a_2, \dots, a_d)$.
- *Gradijent* je vektor ∇f čije su koordinate:

$$\nabla f(a_1, \dots, a_d) = \left(\frac{\partial f}{\partial x_1}(a_1, \dots, a_d), \dots, \frac{\partial f}{\partial x_n}(a_1, \dots, a_d) \right)$$

$$\nabla f(\mathbf{a}) = \left(\frac{\partial f}{\partial x_1}(\mathbf{a}), \dots, \frac{\partial f}{\partial x_n}(\mathbf{a}) \right).$$

- Gradijent u tački $\mathbf{a} \in \mathbb{R}^d$ predstavlja vektor u čijem smeru funkcija f najbrže raste/opada u okolini tačke $\mathbf{a}$.
- Gradijent se koristi za određivanje maksimalne/minimalne vrednosti f u okolini tačke $\mathbf{a}$.

Metoda najstrmijeg spusta

Input: f , $\mathbf{a}_0$: analitički izraz sa f i polazna tačka

Output: $\nabla f(\mathbf{a}_k)$

```
1 repeat
2   | Izračunaj  $\nabla f(\mathbf{a}_k)$ ;
3   | Pomeri se ka tački  $\mathbf{a}_{k+1}$  u smeru gradijenta  $-\nabla f(\mathbf{a}_k)$ ;
4   |  $k = k + 1$ ;
5 until  $|f(\mathbf{a}_k - f'(\mathbf{a}_{k-1}))| \leq \epsilon |f(\mathbf{a}_{k-1})|$ ;
```

- Nedostaje nam korak koji kaže za koliko moramo da se pomeramo.
- Parametar λ pomaže da naučimo dužinu pomeraja iz $\mathbf{a}_k$ u $\mathbf{a}_{k+1}$:

$$\mathbf{a}_{k+1} = \mathbf{a}_k - \lambda \nabla f(\mathbf{a}_k).$$

- Izbor vrednosti za λ može biti određen:
  - teorijski: $\sum_{i=0}^{\infty} \lambda_i = \infty$ i $\sum_{i=0}^{\infty} \lambda_i^2 < \infty$.
  - empirijski: $\lambda = 0.01$.

Gradijentna metoda za određivanje θ_k

- Neka je θ_k k -ta komponenta vektora θ vektor u $\mathbb{R}^{n+1}$ prostoru.
- Primenom gradijentnog spusta θ_k ažuriramo:

$$\theta_k := \theta_k - \lambda \frac{\partial J(\theta)}{\partial \theta_k}.$$

- Parcijalni izvod od $J(\theta)$ po θ_k :

$$\begin{aligned} \frac{\partial J(\theta)}{\partial \theta_k} &= \frac{\partial}{\partial \theta_k} \left(\frac{1}{2} \sum_{i=1}^m (h_{\theta}(\mathbf{x}^{(i)}) - y^{(i)})^2 \right) \\ &= \frac{\partial}{\partial \theta_k} \left(\frac{1}{2} \sum_{i=1}^m \left(\sum_{j=0}^n \theta_j x_j^{(i)} - y^{(i)} \right)^2 \right) \\ &= \frac{\partial}{\partial \theta_k} \left(\frac{1}{2} \sum_{i=1}^m (\theta_k x_k^{(i)} - y^{(i)})^2 \right) \\ &= \sum_{i=1}^m (\theta_k x_k^{(i)} - y^{(i)}) x_k^{(i)}. \end{aligned} \tag{1}$$

Grafik funkcije $J(\theta)$

prikazani gif je moguće pokrenuti u Adobe Reader pdf editoru.

Minimizacija nad celim skupom za obučavanje za izračunavanje θ

- Imamo matricu svojstava X , dimenzije $m \times n$:

$$X = \begin{bmatrix} x_1^{(1)} & x_2^{(1)} & \dots & x_n^{(1)} \\ x_1^{(2)} & x_2^{(2)} & \dots & x_n^{(2)} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ x_1^{(m)} & x_2^{(m)} & \dots & x_n^{(m)} \end{bmatrix}$$

- Neka je $\mathbf{y}$ m -dimenzioni vektor koji sadrži ciljne vrednosti (labele) iz skupa za obučavanje:

$$\mathbf{y} = \begin{bmatrix} y^{(1)} \\ y^{(2)} \\ \vdots \\ y^{(m)} \end{bmatrix} = [y^{(1)} \ y^{(2)} \ \dots \ y^{(m)}]^T$$

- Koristićemo sledeću osobinu:

$$h_{\theta}(\mathbf{x}^{(i)}) = \sum_{j=0}^n \theta_j x_j^{(i)} \iff h_{\theta}(\mathbf{x}^{(i)}) = (\mathbf{x}^{(i)})^T (\boldsymbol{\theta})$$

Minimizacija nad celim skupom za obučavanje

$$\mathbf{X}\boldsymbol{\theta} - \mathbf{y} = \begin{bmatrix} (\mathbf{x}^{(1)})^T \boldsymbol{\theta} \\ \vdots \\ (\mathbf{x}^{(m)})^T \boldsymbol{\theta} \end{bmatrix} - \begin{bmatrix} y^{(1)} \\ \vdots \\ y^{(m)} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} (\mathbf{x}^{(1)})^T \boldsymbol{\theta} - y^{(1)} \\ \vdots \\ (\mathbf{x}^{(m)})^T \boldsymbol{\theta} - y^{(m)} \end{bmatrix}$$

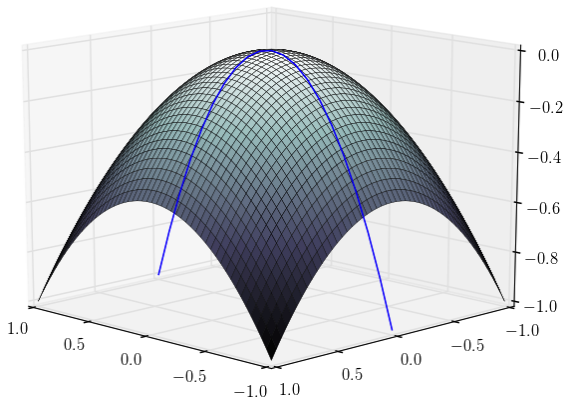
□ Na osnovu osobine $\mathbf{z}$ važi $\mathbf{z}^T \mathbf{z} = \sum_i z_i^2$ dobijamo.

$$\begin{aligned} \frac{1}{2}(\mathbf{X}\boldsymbol{\theta} - \mathbf{y})^T(\mathbf{X}\boldsymbol{\theta} - \mathbf{y}) &= \frac{1}{2} \sum_{i=1}^m ((\mathbf{x}^{(i)})^T \boldsymbol{\theta} - y^{(i)})^2 \\ &= \sum_{i=1}^m ((h(\mathbf{x}^{(i)}) - y^{(i)})^2 \\ &= J(\boldsymbol{\theta}). \end{aligned} \tag{2}$$

□ Cilj je minimizacija ovako zapisane funkcije cilja $J(\boldsymbol{\theta})$.

Primeri kvadratne površi bez minimalne vrednosti

Konkavna površ

Globalni minimum u jednom koraku

□ Dimenzija gradijenta je iste dimenzije kao i vektor θ .

□ Pomoćne formule:

$$(AB)^T = B^T A^T$$

$$\text{tr}A = \text{tr}A^T$$

$$\nabla_A \text{tr}ABA^T C = CAB + C^T AB^T$$

□ dovode do sledećeg:

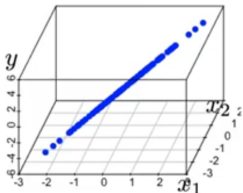
$$\nabla J(\theta) = \nabla \frac{1}{2} (X\theta - y)^T (X\theta - y) = \dots = X^T X\theta - X^T y. \quad (3)$$

□ Globalni optimum nalazimo kada je $\nabla J(\theta) = 0$ tj:

$$\theta = (X^T X)^{-1} X^T y.$$

Kada formula za θ ne radi?

- Ponekada ne postoji jedinstvena hiperravan.

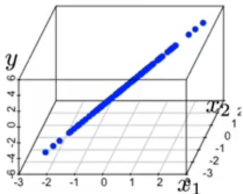

Podaci čine liniju.

- Ponekada usled šuma deluje da imamo dobro rešenje, ali ono nije značajno bolje od drugih.
- Visoko korelisani atributi.
- Preveliki broj atributa.

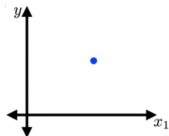
Kada formula za θ ne radi?

- Ponekada ne postoji jedinstvena hiperravan.

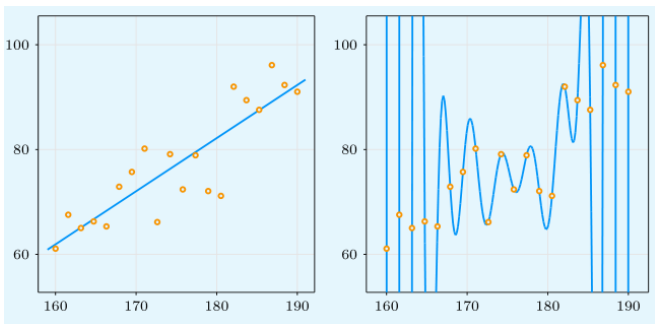
Podaci čine liniju.

- Ponekada usled šuma deluje da imamo dobro rešenje, ali ono nije značajno bolje od drugih.
- Visoko korelisani atributi.
- Preveliki broj atributa.

Kada minimizacija ne radi? Preprilagođavanje. Generalizacija.

- Slika levo polinom prvog stepena. Slika desno je polinom višeg stepena. Deluje da druga slika bolje fituje jer je greška nula.
- Preprilagođavanje (*eng.* overfitting) je fenomen koji se javlja kada sa složnošću modela raste nepouzdanost.

- *Generalizacija* je mera koliko dobro će istrenirani model predvideti nove rezultate.

Složenost modela

- Složenost odgovara na pitanje koliko je dobro imati veliku ili premalu složenost.
- Moguće je da je složenost manja od instinske funkcije - *eng.* underfitting.

Regularizacija.

- Analiza atributa, potraga za najuticajnijim svojstvima.
- Regularizacija - smanjivanje složenosti modela.
- Poznati načini regularizacije kod linearnih modela je penalizovanje:
  - Lasso regression.
  - Ridge regression.
- Ridž regresija penalizuje na taj način da neki parametri dobijaju vrednosti bliske nuli.
- Koristi se l_2 norma (euklidsko rastojanje)

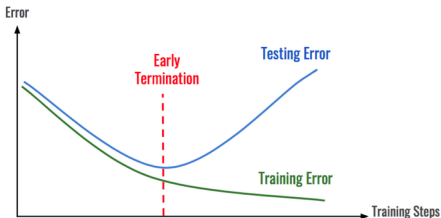
$$J_{ridge}(\theta) = \frac{1}{2} \sum_{i=1}^m ((x^{(i)})^T - y^{(i)})^2 + \lambda \|\theta\|^2, \quad \lambda > 0.$$

- Ukoliko želimo da neke komponente vektora budu nula, koristimo Lasso regresiju koja se zasniva na l_1 -meri.

$$J_{lasso}(\theta) = \frac{1}{2} \sum_{i=1}^m ((x^{(i)})^T - y^{(i)})^2 + \lambda \sum_{i=1}^p |\theta_i|.$$

"Early stopping" regularizacija

- Regularizacija u vidu ranog zaustavljanja (*eng.* early stopping).
- Obučavanje se zaustavlja pre nego što se javi problem sa prilagođavanjem.

- Neophodno je balansiranje između:
  - 1 Složenosti modela (hipoteze).
  - 2 Veličine skupa za obučavanje.
  - 3 Greške generalizacije nad skupom za testiranje.

- Predavanja prof. Predraga Tadića,
<http://automatika.etf.bg.ac.rs/sr/13m051mu>.

U nastavku...

- Podela skupa na 3 dela (obučavanje, validacija, testiranjej).
- Cross-validation.

Hvala na pažnji.

Sada idemo na prikaz
komandi.

Da li imate pitanja?